

Til lovforslag nr. L 137. Betænkning afgivet af Uddannelsesudvalget den 12. marts 1996

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsskoler

(Samarbejde med arbejdsmarkedsuddannelsescentre m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til undervisningsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Udvalgets spørgsmål og undervisningsmini-

sterens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Anne-Marie Meldgaard (S) nfm. *Hans Peter Baadsgaard (S)* *Poul Erik Dyrlund (S)*
Lis Greibe (S) *Jens Peter Vernerisen (S)* *Aage Frandsen (SF)* *Elsebeth Gerner Nielsen (RV)*
Bruno Jerup (EL) *Addi Andersen (CD)* *Anders Mølgaard (V)* *Hanne Severinsen (V) fmd.*
Henning Urup (V) *Ulla Tørnæs (V)* *Frank Dahlgaard (KF)* *Lene Espersen (KF)*
John Vinther (KF) *Poul Nødgaard (DF)*

Fremskridtspartiet havde ikke medlemmer i udvalget.

Bilag

Nogle af udvalgets spørgsmål til undervisningsministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål 1:

»Skal en skole kunne tvinge sig ind i et vel-fungerende samarbejde – og kan en skole holde sig uden for et ønsket samarbejde?«

Svar:

Lovforslaget forudsætter, at skolerne i et lokalområde selv tager initiativ til at danne et samarbejdsforum.

Erhvervsskolernes samlede udbud af uddannelser spænder vidt, og også den enkelte skoles udbud spænder fra et forholdsvis snævert område, f.eks. en landbrugsskole med en enkelt uddannelse, til et meget bredt område, f.eks. en større teknisk skole med et betydeligt antal forskellige uddannelser og med en niveauspredning fra den mest elementære undervisning til avancerede videregående teknikeruddannelser. Tilsvarende vil det også være meget forskelligt, hvad de enkelte skoler kan bidrage med i samarbejdet med andre erhvervsskoler, voksenuddannelsescentre, AMU-centre og andre uddannelsesinstitutioner.

Den enkelte erhvervsskole kan tænkes at have stærke samarbejdsrelationer i form af indgåede samarbejdsaftaler til nogle uddannelsesinstitutioner for enkelte uddannelsers vedkommende og samtidig have et mere løst samarbejde med de samme eller andre institutioner om andre uddannelser.

Men i det omfang en skole vil kunne bidrage til et samarbejde eller vil kunne få gavn af et samarbejde, vil skolen også have krav på at blive inddraget i samarbejdet.

Omvendt kan en skole ikke helt holde sig uden for et ønsket samarbejde og må som minimum indgå i et samarbejdsforum, der mødes mindst en gang hvert kvartal. Men skolen bestemmer selv, med hvilken intensitet den i øvrigt vil indgå i samarbejdet.

Det vil for erhvervsskoler, AMU-centre og andre selvejende institutioner være den enkel-

te skoles bestyrelse, der fastlægger rammerne for skolens deltagelse i samarbejdet. Da bestyrelserne er sammensat med vægt på skolens brugerinteressenter, er det min forventning, at bestyrelsernes beslutninger også på dette område træffes ud fra, hvad der tjener skolens formål og herunder dens brugere bedst.

Idet man må konstatere, at en række skoler i lokalområdet, herunder især erhvervsskoler, AMU-centre og voksenuddannelsescentre, i betydeligt omfang henvender sig til samme brugerkreds, når det angår voksenuddannelse, er det for mig at se oplagt, at disse brugere vil være bedst tjent med, at institutionerne samarbejder om udbud af kurser og uddannelser m.v., sådan som det er foreskrevet og forudsat.

Samtidig er skole- og institutionsområderne på mange væsentlige områder forskellige også med hensyn til brugergrupper. Disse forskelligheder betyder, at samarbejdet nødvendigvis må foregå på en meget differentieret måde.

Samarbejdets formål er især at sikre, at skolerne udnytter deres ressourcer bedst muligt, og at de informerer og vejleder samordnet om deres samlede uddannelsesudbud, navnlig med hensyn til voksen- og efteruddannelse.

Den bedst mulige ressourceudnyttelse vil være til skolens egen umiddelbare fordel som følge af taxametertilskudssystemerne, så det vil være til skolens egen fordel at indgå i samarbejdet. Den samordnede information og vejledning om skolernes samlede udbud vil på sigt også være en fordel for de enkelte skoler, idet de i så fald i højere grad vil kunne træffe rationelle beslutninger om gennemførelse af kurser og uddannelser med høj kvalitet og god økonomi.

Jeg tror derfor, skolerne på sigt vil erkende, at de ikke vil være tjent med at holde andre uden for et samarbejde eller holde sig selv uden for et lokalt samarbejde. Jeg mener endda at kunne sige, at mange skoler allerede har indset dette og er i gang med at rette sig ind derefter.

Spørgsmål 2:

»Med baggrund i besvarelsen af spørgsmål 1, jf. bilag 4, bedes følgende oplyst:

- a) Mener ministeren, at en skole, der kun lige netop opfylder lovens minimumsforpligtelser i et skolesamarbejde, lever op til lovens intentioner og de forventninger, som regeringen har til det fremtidige skolesamarbejde?
- b) Finder ministeren det rimeligt, at en skole kun lige opfylder minimumsforpligtelsen til samarbejde?
- c) Hvad agter ministeren at foretage sig, hvis det fremtidige skolesamarbejde former sig som beskrevet i svarets afsnit 5?»

*Svar:**ad a:*

Lovforslagets intentioner med skolesamarbejde er en bedre udnyttelse af skolernes ressourcer og samordnet vejledning om skolernes samlede uddannelsesudbud.

Det vil være meget forskelligt, hvad de enkelte erhvervsskoler vil kunne bidrage med i et samarbejde med andre erhvervsskoler, voksenuddannelsescentre og AMU-centre.

Der vil derfor være skoler, for hvilke intentionerne med skolesamarbejdet kan opfyldes ved, at de alene opfylder minimumsforpligtelsen til at møde en gang hvert kvartal i et fælles samarbejdsforum, når dette forum anvendes til at fremme de formål og med deltagelse af de skoleformer, som er nævnt i forslaget.

ad b:

Hensigten med skolesamarbejdet er, at skolerne skal gå ind i et konstruktivt samarbejde med de øvrige skoleformer, der er tilknyttet det lokale samarbejdsforum, for i samarbejdet at medvirke til at opfylde de i loven fastsatte formål og opgaver.

ad c:

Jeg tror, at skolerne vil opleve, at manglende involvering i samarbejde med andre uddannelsesinstitutioner vil bære straffen i sig selv. Såvel tilskuddene til de direkte uddannelsesaktiviteter som i vidt omfang tilskuddene til skolernes fællesudgifter (»bygningstaxameteret«) er udmålt efter antal årselever. En bedre resourceudnyttelse, bl.a. gennem samarbejde med andre institutioner, vil således være i skolens egen interesse. Denne mekanisme vil i hvert fald et langt stykke ad vejen overflødiggøre centrale indgreb.

Hertil kan jeg tilføje, at jeg i forbindelse med godkendelse af skoler til bestemte erhvervsuddannelser lægger vægt på, om skolen vil udbyde og gennemføre uddannelsen i samarbejde med andre relevante erhvervsskoler og eventuelt AMU-centre.

I øvrigt er det ikke muligt at svare generelt på dette hypotetiske spørgsmål, da skolerne som nævnt er overordentlig forskellige og har meget forskellige eksistensbetingelser, men for mig er det væsentligt at fastholde de enkelte skolebestyrelses ansvar for, at lovgivningens rammer for skoledrift også på dette område anvendes optimalt.